

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rojaci!

Kakor vsak narod, bodi si ogromen ali malo-brojen, imamo tudi mi Slovenci svojo centralno stolico, skupno vrhovno mesto, središče vsega narodnega življenja in ta naša metropola je — bela Ljubljana.

V Ljubljani, v osrčji vseh slovenskih dežel, stekajo se vsi naši življi in vsak domoljub, naj si biva v njenem obližji ali daleč tam na meji domovine, ozira se zaupno k njej.

In mi, ki živimo tu v Ljubljani, v izvoljenem središču lepe domovine slovenske, ponosni smo pač na to, vendar pa čisto tudi — v bridki zadregi!

Po svetovnej, skozi naše mesto tekočej cesti prihajajo nam — zdaj od severa, zdaj z juga, od vztoka in zapada — gostje, vrli slovanski bratje, katere moramo vzprijemati in pogoštevati v nedostojnih, deloma našim protivnikom lastnih prostorih, ker nemamo tu sredotočja družinskemu življenju in je različnim našim narodnim društvom iskati zavetja v tesnih zasebnih hišah.

In če nas čestiti obiskovalci, hoteči ogledati si metropolo Slovenstva, poprašujejo po naših znamenitostih, nemamo jim pokazati ničesar, o čemer bi s ponosom mogli reči: To je naše! Ni ga namreč v Ljubljani znamenitega spomenika, ni narodnega gledališča, niti nobenega družega kulturnega zavoda, sploh: nikake monumentalne zgradbe, ki bi pričala o našem živobitju in napredovanju. Ni čuda torej, da nam škodoželjni nasprotniki vedno in vedno očitajo: „Vse vaše narodno delovanje so le prazne sanje — saj nemate pokazati nikakšnega vidnega uspeha...!“

Iz vseh teh uzrokov namenili smo se bili torej, postaviti poseben „Narodni dom“, v katerem naj bi se koncentrovali vsi življi našega narodnega življenja. — Da smo s tem načrtom pogodili pravo smer narodove želje, o tem priča nam občna pod-

pora našega podjetja. Od vseh strani, kakor iz ožje domovine, tako tudi, da! še mnogo več iz onih slovanskih dežel, zlasti iz Českega, prihajajo nam dan na dan dobrodelni darovi, naročila in novci za loterijske srečke, spremljevani z iskrenimi pozdravi in voščili ter navduševalnimi opomini k vztrajnosti! — Razven tega podpisalo in tudi že uplačalo je več rodoljubov znatno število deležev, v to svrhu ustanovljenih...

Denarni temelj našemu podjetju je torej zagotovljen!

Vender, da se naš črtež izvede na popolnem trdni podstavi, v primernej velikosti in v lepi arhitektonski obliki, — treba je doseči prvotno določeno glavnico, svoto, s katero se delo ne bode samo začelo, temveč tudi dostojno dovršilo.

Zaradi tega obračamo se torej zopet do vas, vrli rojaci, z nujno-uljudno prošnjo:

Pristopite k žrtveniku našega rodoljubnega podjetja in darujte vsak po svoji moči! Komur je usoda podelila v last bogastvo, položi nanj znaten, svojemu premoženju primeren delež ali dobrodelni dar; čegar imetje pa je oskromno, daj kolikor more! Vsakdor odštej svoj domoljubni novc in ne izgovarjaj se nobeden: „Kaj meni mar Ljubljana in njene brige!“, kajti z veliko večjim pravom mogli bi to vprašati daljni naši bratje, ki nam pošiljajo svoje darove sem doli od — Krkonoš in Šumave in sem gori iz — Belegagrada! Pomisli vsakaterik, da s svojim doneskom, in bodi še toli neznamen, ne pospeši samo vzgrajenje „Narodnega doma“, ki bode konečno lastnina vsega Slovenstva, temveč da z njim izpove in dokaže svojo narodno zavest, brez katere se nema prištevati razbornim Slovencem.

Glejte! bliža se čas — loterijskega žrebanja: kupujte torej srečke!

Zimska doba privede nam kmalu svoje veselice: koder ste zbrani, — bodi si okrog ženitovanjske

mize ali v plesnej dvorani, pri kratkočasnej igri ali v resnih društvenih zborih — povsod in ob vsakej priliki spominajte se našega rodoljubnega podjetja in — marsikateri goldinar, ki nam zdrzne zdaj po nepremišljenem z roke, pritekel bode v nabiralne pušice za „Narodni dom“!

Podajmo si roké ter pokažimo svetu, da smo zaveden, inteligen, požrtvovalen in složen narod, prošinjén s ponosom in samosvestjo ter z neupogljivo voljo za svoj kulturni razvoj! Združimo vse svoje moči, da se uresniči dejansko naš slovanski pregovor:

„Zrno do zrna pogača,

Kamen do kamna palača“,

katera bode vzvišen spomenik vrlega slovenskega naroda njegovim potomcem!

In v to pomozi Bog in požrtvovalnost slovenska!

V Ljubljani, v 15. dan novembra 1883.

Odbor društva „Narodni dom“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. novembra.

K otvoritvi českega gledališča v Pragi povabljeni so bili: tudi deželni odborniki nemške stranke Schmeikal, Waldert in Völkelt. A ti vabila neso hoteli vzprejeti z motivacijo, da jim spomin na obravnavo o nemškem gledališču v deželnej zbornici zabranjuje, udeležiti se te slavnosti. — Nemški židovski listi jako na široko pripovedujejo o demonstracijah, ki se gode v Pragi, katere, so pa večinoma izmišljene ali pa jako krotkega značaja. Nemci si prizadevajo napraviti ter fruktificirati drugi „Kuchibad“, a česka zmernost in dostojnost zmedla jim bode ves račun.

V predvčerajšnji seji ogerske državne zbornice utemeljeval je poročevalec pravosodnega odseka, Literati, vladino predlogo o civilnem zakonu mej kristijani in židovi ter pri-

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

(Dalje.)

Trinajsto poglavje.

Minulo je nekaj časa brez vsakega znamenitega slučaja. Pa v začetku sledečega leta zgodilo se je mnogo plemen v rodovinskem življenju Kirile Petroviča.

Trideset vrst od njega nahajalo se je bogato posestvo kneza Verejskega. Knez je dolgo časa živel v tujih krajih; z vsem njegovim posestvom gospodaril je nek major v pokoji, pa ni bilo nikake zveze mej Pokrovskim in Arbatovom. Pa konci maja meseca se je vrnil knez iz inozemstva in prišel je na svoje posestvo, katerega še ni videl v svojem življenju. Vajen raznih zabav, ni mogel prenašati samote, in tretji dan po svojem prihodu podal se je obedovat k Trojekurovu, s katerim sta bila nekaj znana.

Knez je imel kakih petdeset let, a videti je bil mnogo starši. Izobilnost vsake vrste spodkopala je njegovo zdravje in položila nanj neizbrisljiv pečat. Vzlic temu je njegova vnanost bila prijetna in znamenita in navada, biti vedno v družbi, dajala mu je neko ljubeznivost zlasti z ženskami. On je neprestano trebal zabave, vedno se je dolgočasil. Kirila Petrovič je bil neizrečeno zadovoljen z njegovim obiskom, smatral je to za znak spoštovanja od človeka, ki pozna svet. On ga je po svoji navadi začel gostiti z razkazovanjem svojih naprav, peljal ga je na pasji dvor. Pa knez bi se bil kmalu zadušil v pasji atmosferi in hitel je ven, mašeč nos z robcem, napojenim z dišavami. Starinski vrt z obrezanimi lipami, štirivoglatim ribnikom in pravilnimi drevoredi mu ni dopal; on ni ljubil angleških vrtov in tako imenovane prirode, pa hvalil je in navduševal se za vse. Sluga prišel je objaviti, da je pripravljeno kosilo. Šla sta h kosilu. Knez je malo šepal, utrudil se je bil od hoje, in obžaloval je že svoj obisk.

Pa v sobani ju je srečala Marija Kirilovna — in starega lahkoživca je osupnila njena lepota. Tro-

jekurov je posadil gosta zraven sebe. Njena prisotnost oživila je kneza, bil je vesel ter posrečilo se mu je nekolikokrat, obrniti nase njeno pozornost s svojim pripovedovanjem. Po obedu nasvetoval je Kirila Petrovič jezdit na sprehod, pa knez se je izgovarjal, pokazujoč na svoje baržunaste čevljičke in šaleč se s svojo podagro. In on je nasvetoval z vozom peljati se na sprehod; zato namreč, da bi se ne ločil od svoje mile sosedu. Zapregli so voz; starca in krasotica useli so se nanj. Razgovor se ni nič pretrgal. Marija Kirilovna poslušala je z veseljem priliznjene in vesele poklone svetnega človeka. Kar na jedenkrat vprašal je Verejski Kirilo Petroviča: kaj pomeni to pogorelo poslopje, in je li njegovo? Kirila Petroviču se je zmračil obraz: spomini, ki jih je vzbujalo v njem pogorelo poslopje, neso bili prijetni. On je odgovoril, da je zdaj njegovo, prej pa je bilo Dubrovskega. „Dubrovskega“, ponovil je Verejski: „kako, tega slovečega razbojnika?“ — Njegovega očeta, odgovoril je Trojekurov; pa tudi on je bil pravi razbojnik.

„Kam je prešel naš Rinaldo? Ali je ujet, ali je še živ?“

poročal nje vzprejem, katerega da ne zahteva samo enakopravnost ter socijalni in politični premisliti, nego tudi dober glas dežele. Na predlog zborničnega predsednika se je potem debata odgodila do prihodnjega dne. Koncem se je izročil je Moczarj ministru-prvomestniku interpelacijo o obravnava h z baronom Filipovičem glede hrvaškega banstva.

Neodvisna stranka je v ponedeljek večer določila svoje stališče nasproti vladnemu načrtu postave o civilnem zakonu mej judi in kristijani. Po dolgej živahen debati, v kateri so govorili Komjathy, Helfy, Polonyi in Mezey za načrt, in Györy, Herman, Tors in Lükö proti njemu, in ko je Eötvös izjavil, da izstopi iz kluba, ako se ta zadeva označi klubovim vprašanjem ter načrt zavrne, glasovalo se je o vzprejemu vladinega načrta. Pri glasovanju se je načrt o civilnem zakonu zavrgel z 18 glasi proti 10. V zbornici bode strankine nazore utemeljeval Aleksej Györy.

Vnanje države.

Glavni prouzročitelji **srbskega** ustanka, Miloje, Prvulović in seljak iz Banje so bili brzo sodno ter jednoglasno na smrt obsojeni. Pop Miloje razvil je bil že pred osmimi leti pod kabineto Kaljevičevim v Kragujevci prapor upornosti ter se je udeleževal tudi ustankov v Poreči in Grljanu. Prvulović je vodil ustaške čete pri Boļevci, dočim je Banjski seljak lastnoročno ustrelil tri meščane, kateri se neso hoteli pridružiti njegovi četi. Merodajne kroge v Belemgradu vodi ba je ta misel, da se ima pri glavnih ustaških voditeljih uporabiti najskrajneja strogost zakona, vse druge kaznjive pa soditi kolikor možno milo.

Bivši vojni minister **ruski**, general Miljutin, obhajal je včeraj petdesetletnico svojega častništva v ruske vojski. Ob tej priliki dobil je od carja ročno pismo, katero poudarja, da je mnogoletno delovanje jubilarjevo za popolnitev vojaške organizacije posebno omogočilo, da zamore vlada sedaj svoje delovanje obrniti v prvi vrsti v prid mirnega razvoja bogatih virov blagostanja. — Ruski listi priobčujejo Miljutinu prijazne in sočutne članke, omenjajoč njegovih zaslug za povzdigo ruske vojske z boljšo izomiko častništva in z vzbujenjem samosvesti ruskih vojakov.

V ponedeljek je **Rimski** mestni zastop obravnaval vprašanje o veronauku na ljudskih šolah in kdo naj ga poučuje. Mej govorom mejnega grofa Lavagg-a navstal je mej mnogobrojno zbrano množico hud tepež, katerega je policija jedva ukrotila po zaporu mnogih oseb. Konečno je storil mestni zastop židovsko-liberalen sklep, da imajo veronauk poučevati sposobni učitelji, ne glede na to, so li duhovniki ali ne.

Včeraj se je otvoril **pruski** deželni zbor s prestolnim govorom, ki konstatuje, da se je finančno stanje države zboljšalo ter da bodo dohodki in izdatki v gospodarskem letu 1884/5. precej jednaki. Prestolni govor oznanja načrt postave, s katero se bodo preduragatili neposredni osebni davki ter upeljal se davek od glavniških rent, nadalje navaja nasvete, kako pridobiti še nekaj privatnih železnic, potem načrt okrožnega in provincijalnega reda za pokrajino Hanover itd. Prestolni govor okončuje: „Pozdravljam vas o početku novega zasedanja, vas vabim, da v varstvu utrjenih mirnih odnosov povzamete svoje delovanje ter je v so glasji z državno vlado dovedete k dobremu koncu.“

— Živ in svoboden. Kaj ne, knez! tudi tebe je nekaj obiskal Dubrovski?

„Da, prošlo leto je, mislim, nekaj požgal in oropal. Kaj ne, Marija Kirilovna, da bi bilo zanimljivo natančneje spoznati tega romantičnega junaka?“

— Kaj je to zanimljivega! rekel je Trojekurov: ona je že znana ž njim, dodal je smejoč se. On jo je cele tri tedae učil godbe, pa, slava Bogu, on ni ničesar vzel za to poučevanje. In Kirila Petrovič je začel pripovedovati o psevdofrancoskem učitelji. Mariji Kirilovni je bilo, kakor bi sedela na iglah. Verejski poslušal je z veliko pazljivostjo; vse to se mu je zdelo čudno, in premenil je svoj razgovor. Ko so se vrnili, velel je zapreči kočijo, in vzlíc silnim prošnjam Kirile Petroviča odpeljal se je precej, ko so spili čaj; pa popreje je povabil Kirila Petroviča, priti z Marijo Kirilovno k njemu v gosti, in prevzetni Trojekurov mu je obljubil iz spoštovanja, jemljóč v poštev knežje dostojanstvo, dve zvezdi, 3000 duš rodovinskega premoženja, ker do neke stopinje štel je kneza Verejskega sebi ravnega.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Ljubljane 20. novembra. [Izv. dop.] Včeraj bil je prvokrat živinski somenj pri klavnici Recimo, da se je živinski somenj kar nagloma premestil in da je to uzrok, da je bil dotični prostor tako nepripravljen, kakor bi se hotel somenj ne le premestiti, temveč popolnem odpraviti. Hvala Bogu, da ni deževalo, sicer bi bil marsikateri kupec in prodajalec odnesel pete brez črevljev in marsikatera živinčad izgubila bi bila parklje, izimši morebiti tiste, katerim bi se bilo posrečilo rešiti se na skalovje, ki je zabranjevalo uhod na konjski trg. Vsi menda previdimo, da je glavni promet semanjskih doij vender le živina, kajti druge predmete, ki so se nekda iskali na somnjih, nahajamo dan danes že v najbolj oddaljenih vaseh in gorskih kotičih.

Po goveje blago in po konje hodijo k nam inozemci in denar, ki ga taki ljudje puščajo pri nas, zaleže deželi in, ko se kmet s polno listnico vrača v mesto ter kupuje raznega blaga, zaleže to tudi mestnim trgovcem, gostilničarjem in drugim obrtnikom, ne glede na to, da tudi kupec živine rad kak forintek več potroši, ako je našel, česar je iskal.

Nadejamo se, da nas bode sv. Pavel z debelim snegom opravičeval in zakrival našo zamudo in morda zanikernost, da bodemo za somenj „o Trijaci“ (majnika) prostore že tako priredili, da bode vsacega prodajalca veselilo svoje blago postaviti na trg in da bodo potem kupci bolj z veseljem kupovali in plačevali blago, ki se vse lepše vidi na lepem prostoru, nego gazeč blato, ali pa spodtikaje se nad debelim kamenjem.

Iz Idrije 20. novembra. [Izviren dopis.] Nikarte se ustrašiti, gospod urednik, da čujete zopet o kakem „rays-in-kavsu“ mej tukajšnjimi narodnimi someščani, ali celo o drugej — „zaroti v kuhinji,“ — sit venia verbo — ne, danes zabiležiti in osvedočiti mi je veselo vest, kakeršna vam že precej časa ni došla iz Idrije, vest namreč, da se je naša Čitalnica jela zopet gibati in se je vzdramila iz one nedelavnosti ali „Nirvane,“ bi rekel, v katero so jo bili pogrezvili politični prepiri njenih odbornikov.

„Inter arma silent Musae,“ pravi stari izrek, in tako je bilo do sedaj tudi pri nas; nikdo ni vsled onih domačih prepirov bolj trpel, nego naša Čitalnica in ž njo ves naroden razvitek in napredek. Zatorej smo bili toli radostneje iznenadeni, ko je — po dolgotrajnem premoru čitalnični odbor priredil v nedeljo 18. t. m. sijajno besedo v tukajšnjem c. kr. rudniškem gledališču, na čast Nj. Veličanstvu cesarici Elizabeti. V naše veselje izpala je ta beseda — reči se mora — vseskozi izborna.

Gledališče je bilo razen nekaterih lož natlačeno — polno; navzoč je bil tudi c. kr. rudniški nadsvetnik g. Novak s svojo družino in mnogo družih uradnikov.

Najprvo doneli so nam na uho krepko-mili glasovi B. Ipavčevega mešanega zbora: „Čuj! ostraburja.“ Pesen se je pela prav dobro, za kar gre hvala pevovodju g. A. Bezeg-u, posebno pa gospicam pevkam, katerih čile glasove smo morali občudovati. Mešani zbori posebno ugajajo našemu občinstvu in mi le želimo, da nas kmalu zopet s katerim razveselite. V drugej točki sezali so nam globoko v srce milo doneči glasovi Nedvčdovega samospava „Kranjska dežela“, katerega sta, menjajoča se kitico za kitico, pela gspdc. M. Dolinarjeva in g. Fr. Kos. Gospica M. D. pela je sicer malo tiho-boječe, a ne da se tajiti, da ima izvrsten glas, kateremu bi bilo le še vaje in šolanja potreba, pa bi se lahko odlikovala ž njim v vsacem salonu; g. Kos pa je znan kot izvrsten pevec.

Najtežje pa smo pričakovali igre, da zopet jedenkrat čujemo nežno-mile, sladke glasove slovenske Talije, katera nas je bila za toliko časa zapustila. Igrala se je „Županova Micika“ tako izborna, tako dobro, da nesmo kaj tacega pričakovali. Tako krasne Micike (g. M. Lapajnetova) nesmo še videli na našem odru. Gspdc. Lapajnetova ima poleg svoje ljubke postave velik talent za Talijino umetnost, in nadejati se je, da bode izvrstno napredovala ter v

v kratkem času postala pravi kras našega gledališča. Uloga gospe Podgorske je bila v spretnih rokah gspdc. Punčuhove, katera se itak ne sme prištevati diletantijam, marveč izurjenim igralkam. Isto velja tudi o g. Fr. Kosu (Anže), ki je bil svoje nalogi popolnoma — kos. Kaj pa porečemo še le o Glažeku (g. Vincencij Lapajne)? Ta se je v resnici najbolj obnesel. G. V. Lapajne rešil je svojo nalogo zares prav fino in dovršeno; prouzročil je gledalcem neizrečeno smeha, za kar mu je gotovo vsak hvaležen. Ostali, Süßheim (g. Vončina), župan Jaka (g. Tratnik) in Winberg (g. Singer) zadostili so popolnoma. Samo na to opozarjamo gspdc. igralke in g. igralce, da se v drugo malo bolj izogibljejo našega mestnega narečja.

K tako dobremu uspehu igre pripomoglo je veliko tudi to, da se je igralo na prostornem in pripravnem odru c. kr. rudniškega gledališča, ne pa, kakor do sedaj, v tesnej pivarni. Vsa hvala zato gre c. kr. rudniškemu nadsvetniku g. Novaku, ki je radovoljno prepustil gledališče v porabo. Sploh moramo z veseljem priznati, da je g. Novak (rodóm Čeh), kateri si je radi svoje narodnosti, posebno pa radi svoje pravicoljubnosti in prijaznosti mahoma pridobil simpatije vseh narodnih krogov Idrijskih, kot velik prijatelj umetnosti in napredka jako unet za naš naroden razvoj, za kar mu ne moremo biti dosti hvaležni. Zatorej še jedenkrat, presrečna mu hvala!

Konečno še nekoliko besed čitalničnemu odboru v preudarek. Pri nedeljskej besedi nam je bila prilika dana spoznati, koliko dobrih močij za petje in igro ima Idrijska Čitalnica v svoji sredi; greh bi bilo torej, neodpostljiv greh, ako bi te moči ostale neporabljene. Na noge torej gospoda, priredite nam v teku zime še več tako krasnih večerov! Kako lahko vam je to! Samo nekoliko truda vam je treba, pa spravite še večje igre na oder. Videli ste, kako zelo se naše priprosto ljudstvo zanima za gledališke predstave; naš uboren rudar itak nema nobene zabave, kakor k večjemu ob „denarski“ pri litercku vina (še tisti se mu oporeka), v gledališču pa bi našel za male krajcarje dovolj — koristne duševne zabave. Vam pa bode sladka zavest, da ste storili kaj v razvitek in povzdigo svojega naroda, najboljše plačilo za vaš trud.

Na veselo svidenje torej!

P... ki.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 16. novembra.

(Konec.)

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu v Gradec poslanih mestnih odbornikov glede uredbe užitniškega zakupa in gledé osnove hranilnice in pové, da si je odposlana deputacija dne 8. in 9. t. m. ogledala dotični dve napravi, vrhu tega pa tudi vodovod in mestno klavnico. Graški župan g. dr. Kienzl vzprejel je deputacijo jako prijazno in jej čestital, da je Ljubljana prišla do tega sklepa in prevzela užitniški zakup ter si osnuje lastno mestno hranilnico. Predstavil je Graški g. župan deputaciji vse načelnike dotičnih uradov in jim naročil, da vse razkažejo. O hranilnici bode izdelal poročilo mestni odbornik g. Ledenik. O užitniškem zakupu poizvedeli so, da ima mesto Gradec istega sedaj sedem let v zakupu, dočim so ga imeli prej nad devet let Slovenci (Kalister, Gorjup itd.). V teku teh devetih let pridobili so najemniki samo pri zakupu mestnih pristojbin v Gradci, kakor se je natanko preračunilo, **dva milijona** goldinarjev, mnogo več pa še pri zakupu državne užitnine, kar se ne da preračuniti, ker manjka gotovih podatkov, kateri so bili pri mestnej užitnini na razpolaganje. Govornik pravi, da o podrobnostih neče govoriti, ker to ni umestno, kajti konečni uspeh bode kazal rezultat; tedaj nasvetuje:

- Za upravo užitniškega zakupa voli se pod predsedstvom gosp. župana ravnateljstvo treh mestnih odbornikov;
- ravnateljstvu se daje generalno pooblastilo, in
- za upravo prvotnih stroškov dovoli se izposojila 25.000 gold. po 5 %, po razmeri dobička.

Vsi predlogi so bili vzprejeti jednoglasno, in noben odbornik ni, kakor poroča neki listič, glasoval proti tako pametnim predlogom.

V ravateljstvo bili so izvoljeni gg.: podžupan Fortuna in mestna odbornika Hribar in Ledenik.

Konečno nasvetuje mestni odbornik g. Hribar, naj mestni zbor sklene, da se izreče g. Graškemu županu dru. Kienzlu in vsem načelnikom uradov, katere so mestni odborniki Ljubljanski pregledali, zahvala mestnega zbora, čemur vsi odborniki z glasnim odobravanjem pritrdé.

Mestni odbornik profesor Šuklje utemeljuje svoj samostalni predlog, naj se napravi nov mestni statut. Predlagatelj pravi, da je stvar na vse strani jasna, tedaj ne bode treba dolge razprave. Dosedanji statut je od leta 1859. in že samo to, da se je prebivalstvo mesta od takrat za tretjino pomnožilo, zadostuje, da se statut prenaredi. Da se novi statut uredi kakor treba, mora se stopiti v dogovor z deželnim odborom, s c. kr. vlado, delati pa tudi v pravnem odseku na to, da ustreza že s prva duhu časa in zahtevam mestnega prebivalstva. Govornik potem popisuje že znano zgodovino mestnega statuta, a pravi, da bi moral, ko bi hotel natančneje razlagati stvar, postati osoben, kar pa neče. Prenaredbe statuta treba se resno poprijeti, ker se, kakor je njemu znano, prične zasedanje deželnega zbora kranjskega že prihodnjo spomlad. Nasvetuje tedaj, naj se izdelovanje novega mestnega statuta izroči pravnemu odseku, kar se vzprejme.

V imenu finančnega odseka nasvetuje mestni odbornik g. Vaso Petričič, da se dovoli po poročilu mestnega računovodstva potreben kredit za revne iz mestne blagajnice, ker je dovoljeni že porabljeni.

Gospod župan Grasselli opomni, da je bilo za vnanje hiralce mnogo troškov, kateri še niso povrnjeni.

Predlog se vzprejme.

Mestni odbornik gosp. Žužek opomni, da je močvirski odbor na predlog g. Perucija, sedanjega novega prvomestnika, sklenil, da se izroči ves drugi projekt, nego prvotno po g. inženirji Podhagskem nasvetovani in izdelani, po katerem bi se večina vodá odtekala po Gruberjevem kanalu, ne pa skozi mesto, in bi se struga Ljubljanice ponižala le za jeden meter ter napravila pri iztoku v Gruberjev kanal zatvornica. Po novem načrtu bi se stekala množina vode po strugi skozi mesto in bi se imela ista znižati za tri metre. Govornik opominja, koliko stroškov je naraslo mestu svoj čas, ko se je struga skozi mesto globila in da se je morala plačevati odškodnina bišnim posestnikom na sv. Jakoba nabrežji, in da je še zadnji čas zahteval lekar g. Mayer za svojo hšo jednako odškodnino. Tedaj nasvetuje, naj bi se sl. c. kr. vlada naprosila, naj ne reši prehitro predloga močvirskega odbora in naj se po prej mesto vpraša za svoje mnenje.

Mestni župan g. Grasselli izrazi zahvalo mestnemu odborniku g. Žužeku, da se peča trudoljubivo s tem za mesto važnim vprašanjem, opomni pa, da ni mesto Ljubljansko, nego podjetnik globljenja Ljubljanice plačeval odškodnino, ker se je zato obvezal.

Predlog g. Žužeka se potem vzprejme.

Mestni odbornik gosp. Ledenik, opisovaje škandalozno, glavnega mesta nevredno kričanje premogovih prodajalcev, nasvetuje, naj mestni magistrat istim takoj prepove kričaje prodajati svojo robo in naj se istim le dovoli, da naznanujejo v vežah z malimi trobenticami, a mirno svoj prihod.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški trdi, da upitje prodajalcev premoga njegovih živcev nič ne draži; boji se pa, da bi se premog podražil, ko bi se kričanje prepovedalo, kakor se je to že zgodilo, ko se je odpravilo zvonjenje.

Mestni odbornik Hribar pravi, da pijanca, ki navadno le popeva, zapro; tu pa se dereta po dva na jednom mestu, kakor živina. Vse mesto se pritožuje.

Dr. Zarnik nasvetuje za naznanilo trobentice, katere pa naj oskrbi magistrat, drugače si bodo omislili zopet bombardone.

Mestni odbornik Kušar pravi, da je kričanje neznosno in da ne vidi, zakaj bi imeli ravno prodajalci premoga privilegij rjoveti po mestu. Z isto pravico bi to storili prodajalci drv, šote itd. Vsaj so tudi včasih jesiharji naznanjali svojo robo s krikom, a to so bili vsaj človeški glasovi, ne pa ko zdaj, živinski. Tudi priporoča, da se ostro kaznujejo prodajalci, ko bi kateri se pregrešil zoper prepoved upitja.

Pri glasovanji zavrže se predlog dra. viteza Bleiweis-Trsteniškega in vzprejme predlog g. Ledenika z dostavkom dra. Zarnika.

Domače stvari.

— († Matej Pirc), vikar stolne cerkve, dekanijski poverjenik in nabiratelj udov družbe sv. Mohora v mestu Goriškem ter zlatomašnik, umrl je 20 t. m. po noči. Rojen je bil 7. septembra 1805 v Črnem Vrhu nad Idrijo, posvečen 18. avg. 1832. Služboval je skoraj ves čas v Gorici kot stolni vikar, bil jako unet Slovenec in se zelo zanimal za razvoj in povzdigo Slovenstva; — lansko leto je obhajal svojo zlato mašo ter je bil do letošnjega leta še vedno trden in čvrst. — Naj v miru počiva in naj dobi vrednega mu naslednika!

— (Umrli) je 2. t. m. zvečer Fran Štrekelj, veleposestnik na Gorjanskem na Krasu, v 49. letu svoje starosti. Ranjki je bil mnogo let župan ter zaveden in zvest Slovenec, in ni se dal gibati vetru, vihrajočemu od morja, temveč je stal kakor kraški kamen. Da je pri zadnjih deželnozborskih volitvah v velikem posestvu zmagala narodna stranka, je njegova velika zasluga; ko bi njega ne bilo, bi bil marsikateri karški volilca hudobni duh zmotil.

— (Notarski izpit) napravil je te dni na Graškem vseučilišču g. Fr. Štajer iz Idrije. Zopet jedna narodna moč več.

— (G. Martin Golf) finančni tajnik v Ljubljani dobil je naslov in značaj finančnega svetnika. — G. Ivan Rezori, nadzornik tabačne tovarne v priznanje svojega izvrstnega službovanja naslov in značaj višjega nadzornika.

— (Občni zbor kmetijske družbe kranjske) je bil danes dopoldne v magistratnej dvorani in izredno številno obiskan, kakor doslej že mnogo let ne. Poročal je centralni odbornik Luka Robič o delovanji centralnega odbora, in bila je o posamičnih točkah jako živahna debata, o katerej nadrobneje poročamo. Na predlog društvenega predsednika barona Wurzbacha vršila se je po odobrenji računa in proračuna takoj volitev 8 odbornikov v centralni odbor in oddali so se volilni listi. Škrutini, pravi baron Wurzbach, da se bode pozneje vršil. O volitvi družbenega tajnika poroča centralni odbornik g. cesarski svetnik Murnik in pravi, da so se oglasili trije kompetentje, namreč: Reihel, Ernst Kramer in Gustav Pirc. Vsi so za mesto tajnika sposobni, a centralni odbor sklenil je občenemu zboru priporočati, da izvoli tajnikom gosp. Gustava Pirca, ker ima gospod Ernst Kramer kot potovalni učitelj itak posla, centralnemu odboru pa je ležeče na tem, da pride več veščakov v centralo Kranjske, v Ljubljano. Predsednik baron Wurzbach sedaj naprosi, naj se oddajo listki za tajnika. Vitez Gutmansthal opomni, da so se za volitve v odbor oddajali listki brez vsake kontrole, ker so se pobirali po vsej dvorani in se ni vedelo, je li kdo družabnik ali ne; tedaj naj se listki za tajnika oddajo pri mizi predsednika, da se o vsakem lahko konstatuje, je li ud ali ne. Predlogu se pritrdi in predsednik odredi, da blagajnik g. Brus vsacega, ki bode list oddal, zapiše posebe. Vrši se oddaja listov, kar traja več nego pol ure. Ko se je oddaja listov zaključila, preštejejo se listki, in bilo jih je oddanih 118, gospod Brus pa je bil zapisal na svojo polo le 107 imen tistih, ki so listke oddali. Od oddanih listkov je dobil g. Kramer 60, gospod Pirc 58 glasov, torej je g. Kramer izvoljen tajnikom. A takoj se začne od jedne strani ugovarjati, da volitev ni veljavna, ker je oddanih več listkov, nego imen zapisanih, in dr. vitez Bleiweis-Trste-

niški predlaga, naj se voli še jedenkrat. Gospod Zelen temu oporeka, ker dosti udov ni več tukaj; g. Dežman pa pravi, da je g. Brus že star gospod in ni mogel tako hitro imen pisati, kakor so se listki oddajali. Kontrola, je li dotični ud kmetijske družbe, vršila se je pri oddaji glasovnic jako natančno in, ko so se odpirale glasovnice, bila je povsod le po jedna, torej ni drugega storiti, kot konstatovati, da je g. Kramer izvoljen. (Klici: Glasujmo! Glasujmo po imenih!) Vitez Gutmansthal protestuje, da bi se glasovalo o veljavnosti volitve, ker je mnogo udov odšlo; sklicati se mora nov občen zbor. (Klici: Še jedenkrat voliti!) Predsednik baron Wurzbach nasvetuje, naj stopijo udje, ki potrde volitev na levo, drugi na desno. (Glasno oporekanje od desne strani.) Volilci g. Kramarja zapusté dvorano s protestom, katerega prijavi g. vitez Gutmansthal, in ostane ravno za sklepčnost potrebno število 40 udov, kateri sklenejo, naj se volitev ponovi. Vladni zastopnik, c. kr. vladni svetovalec g. pl. Wurzbach, izjavi se za to, naj bi se sklical, ker je mnogo gospodov odšlo, nov občni zbor in pri tem izrednem zboru volitev ponovila. V tem smislu se izreče tudi društveni predsednik baron Karol Wurzbach, in ker je skupščina mej tem postala nesklepčna, prestavi ostale točke na dnevni red izrednega občnega zbora, ki se skliče začetkom decembra t. l. V centralni odbor bili so po oddanih (114) listkih izvoljeni: Wenzel Golf s 111 glasovi, Karol Neveklowsky s 96, Fran Witschl z 88, dr. Maks Wurzbach z 87, Oton Detela z 78, Andrej Brus s 67 glasovi. Razen tega dobili so: dr. Poklukar 56, F. X. Souvan sen. 54, dr. Albert Schindler 51, Leopold baron Lichtenberg 50 glasov. Za dva odbornika bode treba nove volitve v prihodnjem zboru.

— (Telegramov) odposlalo se je v Prago o priliki otvoritve českega gledališča veliko število. Iz Poljske 96, s Hrvatskega 24, iz Slovačije 22, iz Bolgarske 4, iz Rusije 12, iz slovenskih pokrajin 21, iz Srbije 1, iz Česke, Moravske in Šlezije 176, iz Lužice 1, iz drugih dežel 18.

— (Iz Prage) piše prijatelj prijatelju v dan 19. t. m. naslednje: „Dovoli mi, da v naglici popišem le nekaj malega o izrednej slavnosti otvorenja narodnega divadla, katero vsa naša pričakovanja daleč preseza. — Pri najlepšem vremenu sprehajajo se razne deputacije vseh slovanskih plemen po starodavnej Pragi in vrši se koncert za koncertom na čast gostom. Rodoljubni bratje Čehi vodijo nas okrog in nam razkazujejo zanimljivosti slovanskega mesta ter skušajo ustrezati po želji, skoro bi rekel vsakemu posamičnemu. — Prizora v gledališču ne morem Ti popisati. Pri akademiji, katera se je priredila opoldne gostom na čast, smo kar strmeli, in deklamovalka, vrla, zala Čehinja, očarala nas je s svojim izredno lepim naglasom in krepkim organom, tako, da so nam vsem navzočnim igrale solze v obeh. — Kaj pa še le zvečer, ko se je predstavljala opera „Libuša“? Tu se je videlo, kaj premore česki narod s svojimi domačimi močmi. Ko so nas bratje Čehi po predstavi povpraševali, kako nam dopada, smo jim kar naravnost odgovorili, da bi tri dni zaporedoma ne šli iz gledališča, ko bi se naprej v njem igralo in pelo. Komaj pa smo dospeli iz gledališča, že nas kliče poziv v „Meštansko besedo“, kjer bodo pevska društva in godba koncertirala. Vse to zares velikansko, in ne morem si misliti, kako je bilo mogoče, sestaviti tako izreden in tako bogat program za vse dni. Jedna točka je lepša od druge in mi, iznenadeni, ne moremo se dovolj nadejati. Česke operi, sme se primerjati samo Dunajska dvorna opera in še to v nekaterih stvaréh prekosi ne gledé na to, da je tu vse v slovanskem jeziku, da je gledališče velekrasno, električno razsvetljeno in vse prirejeno z najfinejšim okusom. — Da nas je pri tej velikanski slavnosti prisotnih vsaj pet Slovencev, razvidimo potrebo tolikega zastopa le predobro, kajti razen 30 Poljakov, 23 Slovačkov, 3 Hrvatov in več Rusov, nahaja se tu brezštevilnih deputacij in društev iz vseh krajev Moravske in Česke. — Žal, da ni bilo mogoče poslati tu sem naših slovenskih mlačnežev, zabavljivcev in pomirljivcev. Sedaj bi bili imeli najlepšo priliko prepri-

čati se o slovanskej navdušenosti, učiti se od Čehov biti dosledni, vztrajni in požrtvovalni.

— (Kmetijska podružnica) na Brdu in Lukovci ima 26. t. m. občni zbor. Ob enem bode ondu predaval potovalni učitelj g. Kramar.

— (Rudeče maline) dozorele so pretekli teden v jednom vrtu na Vrhniki, katere so bile neke še bolj okusne in debele, kakor poletne.

— (Iz Krškega) se poroča, da bode ondotno „Bralno društvo“ 24. t. m. zvečer v svojih prostorih na čast vsem Katarinam priredilo plesni venček, na kar se vsi prijatelji in prijateljice plesu opozarjajo. Prihodnji mesec, t. j. 2. decembra, se bode v zgoraj omenjenih prostorih predstavljala: žalostna igra „Mlinar in njegova hči“. Ker se take igre v tako majhnih mestecih, kakor je Krško, le malokdaj vidijo, se bode občinstvo gotovo z veseljem udeležilo — ne le iz mesta, nego tudi iz bližnje okolice.

V—Ki.

— (Vabilo k besedi s plesno zabavo), kojo priredi slovenska Čitalnica v Gorici v soboto, 24. novembra t. l. Pričetek ob 8. uri zvečer. Spored: 1. „Popotna pesen“, uglasbil Jos. Kocijančič; poje moški zbor. 2. „Uzor“, uglasbil Fr. S. Vilhar; poje mešani zbor. 3. „Rozamunda“, spel dr. Fr. Prešeren; deklamuje čest. gspđc. A. M. 4. „Po jezeru“, M. Vilhar; poje sopran, alt in moški zbor. 5. „Prošnja“, uglasbil Ant. Nedvčd; poje moški zbor. 6. „Šaliv govor“, g. E. K. 7. „Moj spominek“, uglasbil Fr. Gerbic; poje mešani zbor. Plesna zabava, pri kojoj svira vojaška godba c. kr. pešpolka vojvoda Ljudovik št. 62. — Opomba: Vabljeni neudje plačajo jeden gold ustopnine. Odbor.

— (Premoženje hrvatsko-srbskih literarnih društev.) „Napredak“ sestavlja je v svojej zadnji številki statističen pregled teh društev, kateremu povzamemo naslednje podatke: Vse premoženje „Matice Srbske“ (osnovane 1826 l.) znaša 304.039 gold. 48 kr.; „Matica Hrvatska“ (1842) ima 72.239 gold. 45 kr.; „Srbsko učeno društvo“ (1842) 200.000 gold. (To društvo sicer nema lastnega kapitala, a dobiva na leto 20 — 25 000 dinarov, kar kapitalizovano daje 200.000 gold.) „Arheološko društvo v Zagrebu“ 6500 gold.; „Matica dalmatinska“ (1852) 28.000 gold.; „Jugoslavenska akademija znanosti in umetnosti“ (1867) 340.137 gold. 86 kr.; „Društvo sv. Jeronima“ (1868) 80.638 gold. 4 kr.; „Hrvatsko pedagoško-literarno društvo“ (1871) 11.025 gold.; Nikolaja Cupića zaklada (1874 Beligrad) 38.125 gold. Vsa društva vkupe 1.080.705 gold. 83 kr.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena steklenici z navodlom 80 kr. Vsak dan razpošlja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. (690—1)

Umrlj so v Ljubljani:

13. novembra: Antonija Schann, magistratnega sluga udova, 72 let, Fran Josipova cesta št. 5, za otrpnenjem pluć.

14. novembra: Otilija Loos, železniškega kondukterja hči, 3 tedne, Sv. Martina cesta št. 11, za katarom v črevesu.

15. novembra: Josip Jerančič, tesar, 56 let, Krakovske ulice št. 37, za otrpnenjem črev pri koliki.

18. novembra: Katarina Novak, delavka, 48 let, Rožne ulice št. 23, za pljučno tuberkulozo. Martin Bojc, branjavec, 68 let, Sv. Florijana ulice št. 30, za slabostjo. — Fran Kozoglav, umirovljeni kaplan, 85 let, Sv. Petra cesta št. 23, za oslabiljenjem.

19. novembra: Andrej Konobel, črevljari, 37 let, Ulice na grad št. 12, za sušico v grlu. — Frančiška Zeme, okrajnega fizika udova, 88 let, Poljanska cesta št. 10, za oslabiljenjem.

V deželnej bolnici:

13. novembra: Fran Nograšek, dninar, 41 let, za pljučnico. — Marija Petrič, kajzarjeva žena, 60 let, za oslabiljenjem.

14. novembra: Jožef Tomšič, gostač, 63 let, v podružnici deželne bolnice: Poljanska cesta št. 42, za pljučnim emphyseomom.

15. novembra: Fran Kozuh, delavec, 21 let, za spridenjem krvi.

16. novembra: Ana Kurent, gostija, 70 let, za kronično pljučno tuberkulozo. — Janez Selan, dninar, 39 let, za spridenjem krvi.

17. novembra: Liza Kožel, dekla, 21 let, za vročinsko boleznijo.

18. novembra: Marija Orešek, gostija, 70 let, za pljučnico.

19. novembra: Josip Marinčič, dninar, 45 let, za vnetjem srčne mrene. — Franca Božič, delavčeva hči, 14 let, za rakom na lici.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v min.
20. nov.	7. zjutraj	739.55 mm.	+ 1.0°C	sl. jz.	megla	8-90 mm.
	2. pop.	740.31 mm.	+ 2.9°C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	742.16 mm.	+ 2.6°C	sl. szh.	dež.	dežja.
Srednja temperatura + 2.2°, za 0-8° pod normalom.						

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	4
Ječmen	4	55
Oves,	2	92
Ajda,	5	4
Proso,	4	87
Koruza,	5	40
Leča	8	50
Grah	8	50
Fižol	9	50
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	64
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jaica, jedno	—	3 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	62
Svinjsko	—	54
Koštrunovo	—	34
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	5
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	6	80
„ mehka, „	4	40

Dunajska borza

dné 21. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	95	kr.
Srebrna renta	79	40	„
Zlata renta	93	15	„
5% marcna renta	93	40	„
Akcije narodne banke	838	—	„
Kreditne akcije	284	10	„
London	120	35	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	57	„
C. kr. cekini	5	72	„
Nemške marke	59	05	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171	—
4% avstr. zlata renta davka prosta	98	15	„
Ogrska zlata renta 6%	120	—	„
„ papirna renta 5%	87	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	84	95	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	80	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	172	—
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	10	„

Jaz kupujem raznovrstne

suhe orehove plohe,

potem zdrave orehove herkl e (hlode) od 18“ naprej, avorjeve pa od 15“ naprej.

Plačujem jih dobro. Prodajalci naj se mi naznanijo pod adreso

(593—21)

Karl Hofbauer,
fournierfabrika v Tržiču na Gorenjskem.

Salicyl-ustna voda,

uspešno sredstvo proti v em boleznim v ustih in na zobeh, ohrani prijetni duh in naravno bojo zob; steklenica po 40 kr.

Anatherin-ustna voda

po 60 kr.

Zobni prašek

po 40 kr.; priznано najboljšo sredstvo za čiščenje ust.

Dr. Pfeffermann-ova

zobna pasta

v škatljah po 1 gld. 25 kr.

Dr. Poppov-a ustna voda

po 1 gld. 40 kr. prodaje (291—10)

G. PICCOLI,

lekarnar v Ljubljani, na Dunajske cesti.

Skladbe,

zložil F. S. Vilhar.

Prva knjiga teh skladb, koje so že do sedaj v slovanskem svetu nemalo senzacijo vzbudile, dotiskana je. Po zadržaji zanimiva je za vsacega, koji se z glasbo ali petjem bavi; ona obsega: I. samospeve, II. m žke zборе, III. mešane zборе in IV. skladbe za glasovir.

Knjiga je vrlo ukusno opravljena ter ima na velikem formatu 92 strani. Prodava jo v Ljubljani knjigarna J. Giontini-jeva po 2 gld. 40 kr.; dobi se pa tudi pri skladatelji samem v Karlovc (Hrvatska) po 2 gld. 20 kr. (744—2)

Priznано nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo (652—7)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Blesteča razpela

mojsterski plastično izdelana, čudovito lepega vida etc.!

Ta razpela so pobarvana z novoiznajdenimi, izključno privilegiranimi, po noči svetlečimi se kristalnimi barvami, katere se nikdar ne pokvarijo in se svetijo tako, kakor kresnice o poletnih noči; v enakem svitu in lepoti blestijo tudi ta od nas iznajdena ob sebi svetla razpela.

Za briljantno svetlost se jamči.

Cena jednemu gl. 2.50, finejšemu gl. 3.75, izredno lepo izdelanemu gl. 5.—.

Pošiljajo se za gotovino ali pa po pošt-nem povzetju.

Dobivajo se jednino le pri

Klingl-u & Baumann-u na Dunaji, I., Tegethoffstrasse 3.

NB. O ponarejstvah se svari; vsako naših novoizumljenih blestečih razpél nosi našo varstveno znamko (K. & B. Wien). (750—1)

G. PICCOLI,

homeopatičen in aleopatičen lekar

„Pri angelji“

v Ljubljani,

na Dunajske cesti,

priporoča p. n. občinstvu po 10 letni skušnji sledeča

izborna zdravila.

Antirrhemon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostibolju, bromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 k.

Dr. Mora-vo sredstvo zoper mrzlico je najbolje mej vsemi do zdaj znanimi zdravili proti spridenju prehajalne mrzlice. Steklenica 80 kr.

Marija pomagaj želodčne kapljice. Omenjeno zdravilo služi v pomoč, ako kdo nema dobrega želodca, ako ima slabo sopo, ako ga napenja, ako se mu peha in ga vije, proti želodčnemu prehlajenju, zlatenici, ako se komu hoče vzdigati, ako boli koga glava (če to ne izvira iz želodca), proti zgagi, ako se dela komu kamen in nabira sluz, proti želodčnemu krču in zaprtju, ako je želodec pokvarjen z jedjo in pijačo, proti glistam, proti boleznim na vranici, jetrah in proti zlati žili in v različnih mrzlicah. Steklenica 20 kr.

Najboljšo in najuplívnejšo pravo norveško pomahljevo jetrno olje proti uramoric, rhabitidi, plućnici, kašlju itd. Steklenica 60 kr.

Pastile iz sladnega ekstrakta (Malz Bonboni) proti kašlju in prehlajenju. Škatljica 10 kr.

Pastile santoninske; izkušeno zdravilo zoper gliste. Škatljica 10 kr.; 100 koščekov 70 kr.; 1000 koščekov 4 gld. 50 kr.

Salicilne pastile proti prehlajenju; najboljši pripomoček proti davici (difteritis), plućnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost. Škatljica 20 kr.

Naročila po pošti se izvršujejo točno in po pošt-nem povzetju. (291—4)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.